

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 118/25
14.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Станиславе Митровић и Снежане Марјановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Ивана Перовић Семеновић и Гордана Петровић Ђурђевић, адвокати из Београда, ул. Светогорска бр. 3/1/2, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јован Продановић, адвокат из Панчева, ул. Војводе Петра Бојовића бр. 3, ради издржавања супружника, односно мајке детета, одлучујући о жалби туженог изјављене против пресуде Основног суда у Панчеву П2 741/23 од 14.05.2024. године, након одржане расправе пред другостепеним судом, дана 14.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Панчеву П2 741/23 од 14.05.2024. године у ставу другом изреке, тако што се тужбени захтев тужиље АА из ... којим је тражила да се обавезе тужени ББ из ..., да јој на име супружничког издржавања плаћа месечно износ од 10.000,00 динара за период, почев од 14.12.2021.године до 03.10.2022.године и то првог до петог у месецу за текући месец, с тим да доспеле износе плати са законском затезном каматом, почев од дана доспећа сваке рате па до коначне исплате, **ОДБИЈА** као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ставом првим пресуде Основног суда у Панчеву П2 741/23 од 14.05.2024.године обавезан је тужени да на име издржавања тужиље, као мајке детета плаћа месечно износ од 10.000,00 динара и то за период почев од 21.02.2021. године па до 13.12.2021. године, и то сваког првог до петог у месецу за текући месец, с тим да све доспеле износе исплати са законском затезном каматом почев од дана доспећа сваке рате, па до коначне исплате. У ставу другом изреке обавезан је тужени да на име супружничког

издржавања тужиле плаћа месечно износ од 10.000,00 динара и то за период почев од 14.12.2021.године до 03.10.2022.године и то од првог до петог у месецу за текући месец, с тим да све доспеле износе плати са законском затезном каматом почев од дана доспећа сваке рате па до коначне исплате. У ставу трећем изреке је донета одлука да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде тужила је благовремено изјавила жалбу, побијајући решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући пресуду у ставу првом и другом изреке, како то произилази из чињеничних навода жалбе и жалбеног предлога и због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Пресудом Апелационог суда Гж2 417/24 од 11.9.2024.године потврђена је пресуда Основног суда у Панчеву П2 741/23 од 14.05.2024.године у ставу првом и трећем изреке и жалба тужиле и туженог у том делу су одбијене као неосноване, док је пресуда у ставу другом изреке преиначена тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име супружничког издржавања плаћа месечно износ од 10.000,00 динара и то за период почев од 14.12.2021.године до 03.10.2022.године и то од првог до петог у месецу за текући месец, с тим да све доспеле износе плати са законском затезном каматом почев од дана доспећа сваке рате па до коначне исплате. У ставу трећем изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Одлучујући о ревизији тужиле изјављене против става другог правоснажне пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 417/24 од 11.9.2024.године Врховни суд Републике Србије је решењем Рев 894/25 од 30.01.2025.године укинуо пресуду Апелационог суда Гж2 417/24 од 11.9.2024.године у ставу другом изреке и предмет вратио овом суду на поновни поступак.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11..., са каснијим изменама и допунама), који се примењује на основу члана 202 Породичног закона и оценио да је сагласно члану 383 став 4 ЗПП, нужно заказати расправу пред другостепеним судом јер је првостепена пресуда већ једном била укинута, а у складу са налогом из пресуде Врховног суда Рев 894/25 од 30.1.2025. године којом је предмет враћен Апелационом суду на поновни поступак, па је другостепени суд одржао расправу, извео све потребне доказе, па је њиховом оценом у смислу члана 8 ЗПП, утврдио следеће чињенично стање.

Парничне странке су дана 08.08.2020. године у Опову закључиле брак из којег имају једно малолетно дете, ћерку ВВ, рођену 13.12.2020.године. Заједница живота парничних странака је прекинута у фебруару 2021.године, када се тужила преселила са дететом код својих родитеља у Тужила је након иселења са малолетном ВВ живела у породичном домаћинству са својом примарном породицом, у ком домаћинству поред

родитеља су живели њени рођени брат и сестра. Тужила након напуштања брачне заједнице није имала никаквих прихода све до навршених дететових годину дана 13.12.2021.године. У то време се њена породица у ... издржавала од мајчине зараде која је износила око 45.000,00 динара месечно, која је једина била запослена од свих чланова породице и позајмљивали су новац за подмирење својих потреба. Тужила је након рођења детета добила од државе износ од 108.000,00 динара, у том периоду није имала никакву другу накнаду, није примала дечији додатак, а алиментацију од туженог је почела да прима почев од марта 2021. године на основу привремене мере. Пре рођења малолетне ВВ тужила није била запослена, била је пријављена као незапослено лице на евиденцији Националне службе за запошљавање-Филијала Зрењанин у периоду од 16.09.2019. до 09.06.2020. године као и од дана 20.05.2021.године. Нови брак тужила је закључила 15.10.2023. године са ГГ и из ове брачне заједнице је рођено дете ДД дана 04.07.2023. године. Тужила се запослила дана 03.10.2022. године у ... у ..., по струци је индустријски фармацеутски техничар. Њен супруг је запослен и живе у кући заједно са његовим родитељима. Тужени је запослен, остварује месечну зараду од око 70.000,00 динара, а поред тога ради заједно са оцем и месечно зарађује још око 15.000,00 динара и стамбено је обезбеђен.

Одредбом члана 151 став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад, или незапослен, има право на издржавање од другог супружника, сразмерно његовим могућностима, док је ставом 3. истог члана прописано да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Из наведене одредбе произилази да је за остваривање права на издржавање од стране супружника потребно да су кумулативно испуњена два услова, са једне стране, да супружник нема довољно средстава за издржавање и други услов, алтернативно или да је неспособан за рад или да је незапослен.

Сагласно наведеном, код оцене да ли супружник који тражи издржавање нема довољно средстава за живот, односно нема могућности да их стиче релевантне су околности које су прописане императивном одредбом члана 151 став 1. Породичног закона. Наиме, само супружник који је материјално необезбеђен и неспособан за рад или је незапослен има право на издржавање на терет другог супружника, под условом да други супружник има могућности да ту законску обавезу извршава, што значи да поред услова недовољности средстава за издржавање, потребно је да је супружник неспособан за рад или да је незапослен.

У конкретном случају, тужила је у спорном периоду била незапослена, али чињеница што је у том периоду била незапослена и није имала довољно средстава за издржавање није сама по себи довољна да би тужени као бивши супружник био дужан да доприноси њеном издржавању. Тужила је била дужна да уложи додатне напоре да обезбеди ангажовање барем на привременим и повременим пословима ради стицања средстава за задовољење сопствених потреба. Тужила током поступка није доставила доказе да је услед болести, инвалидности или било ког другог разлога била неспособна да својим радом оствари средства за издржавање и да је као радно способна особа, била у могућности да обавља барем привремене и повремене, лакше послове ради стицања

средстава за задовољење сопствених животних потреба, те у конкретном случају нису испуњени кумулативно постављени услови из члана 151 став 1. Породичног закона, за утврђивање обавезе туженог да доприноси издржавању тужиље након што је малолетно дете навршило годину дана, па до дана када се тужиља запослила.

По налажењу Апелационог суда разведени брачни друг који тражи издржавање од бившег супружника дужан је да учини све што је у његовој могућности да оствари изворе приходе за своју егзистенцију, а само у немогућности да то учини има право да под законом прописаним условима тражи издржавање од бившег супружника. Притом, тужиља није доказала да је испољила иницијативу у погледу проналажења било каквог посла и стицања средстава за сопствено издржавање радним ангажовањем, посебно имајући у виду да је и по сопственим наводима живела са примарном породицом, да је имала помоћ родитеља, бабе и деде у чувању малолетног детета, а посебно када се са друге стране има у виду чињеница да се ради о младој и здравој особи рођеној 2000. године која је у спорном периоду имала 21,22 године живота, из чега следи да са разлога напред изнетих се искључује њено прво на издржавање од стране туженог, због чега би по мишљењу овог суда обавезивање туженог да издржава тужиљу и у наведеном периоду представљало очигледну неправду за њега. У смислу одредбе члана 231 ЗПП на тужиљи је био терет доказивања чињенице да у наведеном периоду није била способна за рад, као и да је до незапослености дошло без њене кривице. У конкретном случају у спорном периоду тужиља није доказала да је била неспособна за рад, нити да је покушала да се радно ангажује и пронађе било какав посао (привремени, повремени, стални) ради обезбеђења бар дела средстава за сопствено издржавање а на њој је био терет доказивања те чињенице.

Из наведених разлога је првостепена одлука у том делу преиначена и тужбени захтев тужиље који се односи на супружничко издржавање за период од 14.12.2021. године до 03.10.2022. године је одбијен као неоснован.

Са разлога напред изнетих, донета је одлука као у ставу првом изреке применом одредбе члана 387 став 1 тачка 5 ЗПП.

Захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен као неоснован, будући да у жалбеном поступку није успела па је донета одлука као у ставу другом изреке сходно одредби члана 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић